

1 Co znamená právní pojem „doručování písemností“ v praxi? Proč pro „doručování písemností“ platí zvláštní pravidla?

Doručení (*betekening en kennisgeving*) v podstatě označuje formální úkon, který provádí soudní exekutoři (*gerechtsdeurwaarder*). Doručí adresátovi osobním doručením soudní příkaz (*exploot*). Na místě jej doplní písemným záznamem o způsobu doručení adresátovi a podepíše jej. Doručení se přirozeně kryje s oznámením (*kennisgeving*). Soudní exekutor oznamuje například vynesení rozsudku (*vonnis*) nebo předvolání k soudu (*oproeping voor een gerecht*). Tato zvláštní pravidla byla vypracována pro doručování v rámci Evropské unie, aby se usnadnila komunikace v této oblasti mezi obyvateli členských států. Na doručování osobám mimo Evropskou unii se vztahují jiná pravidla.

2 Které písemnosti musí být doručovány formálně?

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1784 (nařízení o doručování písemností) definuje „mimosoudní písemnosti“ jako „písemnosti vyhotovené nebo potvrzené veřejným orgánem nebo i úřední a jiné písemnosti, jejichž formální zaslání adresátovi s bydlištěm v jiném členském státě je nezbytné pro výkon, prokázání nebo zajištění práva nebo nároku v občanském nebo obchodním právu“. Pojem „mimosoudních písemností“ by neměl zahrnovat písemnosti vydané správními orgány za účelem správního řízení. Viz 9. bod odůvodnění nařízení o doručování písemností.

3 Kdo odpovídá za doručení písemností?

Ustanovení čl. 11 odst. 1 nařízení o doručování písemností uvádí: „Přijímající subjekt doručí písemnost sám nebo ji nechá doručit v souladu s právem přijímajícího členského státu nebo zvláštním způsobem vyžádaným odesílajícím subjektem, pokud tento způsob není neslučitelný s právem tohoto členského státu.“

V Nizozemsku působí soudní exekutoři jako přijímací orgán. Viz také prováděcí akt.

4 Zjišťování adresy

4.1 Pokouší se dožádaný orgán v tomto členském státě z vlastního podnětu zjistit, kde se nachází adresát písemností, které mají být doručeny, není-li uvedená adresa správná? Viz rovněž oznámení podle čl. 7 odst. 2 písm. c) nařízení o doručování písemností.

Ano, protože soudní exekutor provádí úřední úkon, vždy předem nahlíží do databáze osobních údajů (*Basisregistratie personen (BRP)*), a to i v případě, že v rejstříku již nějaká adresa uvedena je. Adresa se vždy ověřuje.

4.2 Mají zahraniční justiční orgány a/nebo strany soudního řízení v tomto členském státě přístup k rejstříkům nebo službám umožňujícím zjistit současnou adresu určité osoby? Pokud ano, jaké rejstříky nebo služby existují a jaký postup je nutno dodržet? Je nutné zaplatit nějaký poplatek?

Ne, zahraniční orgány musí kontaktovat nizozemského soudního exekutora, který adresu vyhledá nebo zkontroluje. Tato služba je zpoplatněna.

4.3 Jaký druh pomoci při vyřizování žádostí z jiných členských států o zjištění adresy poskytují orgány tohoto členského státu podle čl. 7 odst. 1 nařízení o doručování písemností? Viz rovněž oznámení podle čl. 7 odst. 1 nařízení o doručování písemností.

Jedná se o nové ustanovení. Dříve soudní exekutoři získávali adresy z databáze osobních údajů až po obdržení úřední písemnosti. To již není nutné. Adresy lze nyní ověřit před odesláním úřední písemnosti.

5 Jaká je běžná praxe při doručování písemností? Existují nějaké alternativní metody, které lze použít (jiné než náhradní doručení uvedené v bodě 7 níže)?

Viz oddíl 2 nařízení o doručování písemností: články 16 až 20 popisují další způsoby doručování písemností.

6 Je doručování písemností elektronickou cestou (doručování soudních nebo mimosoudních písemností prostřednictvím elektronické komunikace, jako je e-mail, zabezpečené internetové aplikace, fax, SMS atd.) povoleno v občanskoprávním řízení? Pokud ano, u jakých typů řízení lze tuto metodu použít? Existují nějaká omezení, pokud jde o dostupnost tohoto způsobu doručování písemností, podle toho, kdo je adresátem (právník, právnická osoba, korporace nebo jiný obchodní subjekt atd.)?

Viz článek 19 nařízení o doručování písemností: závisí to na tom, co členský stát povoluje. Je nutný výslovný souhlas adresáta.

6.1 Jaký druh elektronického doručování ve smyslu čl. 19 odst. 1 nařízení o doručování písemností je v tomto členském státě k dispozici, má-li být doručení provedeno přímo osobě, která má známou adresu pro doručování v jiném členském státě?

Elektronicky se provádí pouze doručení některých příkazů k obstavení. Druhé doručení těchto příkazů k obstavení se však stále provádí fyzicky. Výhodou tohoto postupu je, že soudní exekutor pak může podat další vysvětlení u dveří. Jedná se pravděpodobně o nejdůležitější úkol soudního exekutora.

6.2 Specifikoval tento členský stát v souladu s čl. 19 odst. 2 nařízení o doručování písemností další podmínky, za nichž přijme elektronické doručení e-mailem podle čl. 19 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení? Viz rovněž oznámení podle čl. 19 odst. 2 nařízení o doručování písemností.

Od 1. ledna 2021 se vyžaduje elektronické doručování příkazů k obstavení, pokud povinná osoba oznámí Královské profesní organizaci soudních exekutorů (*Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders*), že se rozhodla pro tento způsob obstavení. Viz čl. 475 odst. 3 občanského soudního řádu (nového). Aby bylo možné doručovat elektronicky, musí být soudní exekutor i povinné osoby připojeni k systému, který za tímto účelem vyvinula Nadace sítě soudních exekutorů (*Stichting Netwerk Gerechtsdeurwaarders*) jménem Královské profesní organizace soudních exekutorů.

7 „Náhradní“ doručení

7.1 Umožňuje právo tohoto členského státu jiné způsoby doručování v případech, kdy nebylo možné písemnosti adresátovi doručit (např. prostřednictvím doručení do místa pobytu, úřadu soudního vykonavatele, poštovní službou nebo na vývěsce)?

Viz články 46 až 63 občanského soudního řádu.

7.2 Pokud byly použity jiné způsoby doručení, kdy se písemnosti považují za doručené?

Jakmile soudní vykonavatel podepíše a předá soudní příkaz. Soudní exekutor na místě doplní soudní příkaz nebo úřední zprávu písemným záznamem, jak a komu ji předal. Písemnost pak buď předá adresátovi osobně, nebo ji vloží do obálky a zanechá v poštovní schránce.

7.3 Pokud je jiným způsobem doručení uloženo písemností na určitém místě (např. na poště), jak je adresát o tomto uložení informován?

Písemnosti se nezanechávají na poště. Pokud je ulice zaplavená, není tam poštovní schránka nebo je adresát natolik agresivní, že soudní exekutor není schopen ani zanechat obálku v poštovní schránce, jsou písemnosti zaslány poštou. Soudní exekutor poté na úřadě doplní soudní příkaz uvedením důvodů, proč nebylo možné jej doručit osobně. Písemnosti jsou poté zaslány poštou v obálce soudního exekutora.

Toto je zvláštní rys nizozemské legislativy, protože je zjevně sporné, zda poštovní doručovatel úspěšně lépe než soudní exekutor, ačkoli tam, kde je adresát agresivní, je nepochybně snazší nechat dopis ve schránce. Je to sporné i za dalších uvedených okolností. Za těchto okolností však zákon stanoví toto.

7.4 Pokud adresát odmítne přijmout doručení písemností, jaké z toho vyplývají důsledky? Považují se dokumenty za účinně doručené, pokud odmítnutí bylo neoprávněné?

To bude posouzeno v rámci řízení. Adresát může odmítnout doručení pouze z důvodů uvedených v článku 12 nařízení o doručování písemností. Soudní dvůr již dříve rozhodl, že přijímající orgán není oprávněn posuzovat, zda jsou odmítnutí týkající se jazykových požadavků oprávněná. To je samo o sobě i logické a rozumné.

Pro přijímající orgán je totiž poměrně obtížné posoudit, zda adresát zná jazyk, v němž je písemnost napsána, nebo zda jej dostatečně ovládá. Orgán odpovědný za doručování písemností nemusí mít nutně prostředky k provedení takového posouzení. Toto posouzení navíc přísluší nezávislému soudu. Pokud je zvolen jazyk přijímajícího členského státu, neexistuje právo na odmítnutí a doručení nelze zablokovat. V případě odmítnutí doručení lze provést opravné doručení tak, že se adresátovi doručí překlad písemnosti.

Závěrem je třeba poznamenat, že nařízení o doručování písemností má přímý účinek v tom smyslu, že vykonatelný příkaz se považuje za doručeny pouze tehdy, pokud byl platně doručen v přijímajícím členském státě.

Pokud je písemnost odmítnuta v souladu s nařízením o doručování písemností a toto odmítnutí není opraveno, doručení nebylo provedeno.

8 Poštovní služba ze zahraničí (článek 18 nařízení o doručování písemností)

8.1 Pokud poštovní služba doručí písemnost zaslou z zahraničí adresátovi v tomto členském státě v situaci, kdy se vyžaduje potvrzení o přijetí (článek 18 nařízení o doručování písemností), vydá poštovní služba písemnost pouze příjemci do vlastních rukou, nebo může v souladu s vnitrostátními pravidly poštovního doručování vydat písemnost rovněž jiné osobě na stejné adrese?

Platí druhá možnost; písemnost je pouze doporučeným dopisem. Tento postup není předem koordinován s poštovními službami. Písemnosti jsou často zaslány přímo orgánu a v takovém případě se nezasílají doporučeně.

8.2 Jak může být podle pravidel poštovního doručování v tomto členském státě doručení písemností ze zahraničí podle článku 18 nařízení o doručování písemností provedeno, jestliže ani adresát, ani žádná jiná osoba oprávněná přijmout zásilku (pokud to umožňují vnitrostátní pravidla poštovního doručování – viz výše) nebyla na adrese dodání zastížena?

V tomto případě by byla písemnost vrácena.

8.3 Poskytuje pošta určitou lhůtu pro vyzvednutí písemností před odesláním písemností zpět jako nedoručených? Pokud ano, jakým způsobem je adresát informován, že si má na poště vyzvednout dopis?

Ne. V případě písemností zaslanych doporučeně nebo zanechaných na poště nechávají poštovní doručovatelé (v Nizozemsku) vždy oznámení, že písemnost byla doručena na poštu a je možné si ji vyzvednout.

9 Existuje nějaký písemný doklad skutečnosti, že písemnost byla doručena?

Ano, viz článek 14 nařízení o doručování písemností.

10 Jak se postupuje v případě, když dojde k chybě a adresát písemnost nepřevzme nebo když doručení proběhne v rozporu se zákonem (např. pokud je písemnost doručena třetí osobě)? Může se písemnost i v tomto případě považovat za řádně doručenu (např. je možné zhojit právní vady u doručování), nebo je nutné nové doručení?

Pokud dotčená osoba písemnost nepřevzme, doručení nebylo provedeno. Poté je třeba provést další pokus o doručení.

11 Pokud adresát odmítne přijmout písemnost na základě použitého jazyka (článek 12 nařízení o doručování písemností) a soud nebo orgán, u něhož bylo zahájeno řízení, rozhodne po ověření, že odmítnutí nebylo odůvodněné, existuje zvláštní opravný prostředek k napadení tohoto rozhodnutí?

Ne, adresát se bude muset hájit ve stejném řízení.

12 Musím za doručení písemností zaplatit, a pokud ano, kolik? Existuje rozdíl v tom, zda má být písemnost doručena podle vnitrostátního práva nebo zda žádost o doručení pochází z jiného členského státu? Viz rovněž oznámení podle článku 15 nařízení o doručování písemností týkající se doručení písemností z jiného členského státu.

Ano, cena se liší v závislosti na členském státě. Nizozemsko v současné době účtuje 65 EUR. Tato částka se však podle prováděcího aktu zvyšuje.

Například v Belgii se účtuje 165 EUR. Pokud se doručení provádí podle nařízení o doručování písemností, je cena vždy stejná. V Nizozemsku se doručování řídí nařízením o poplatcích soudních exekutorů (*Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders*).

Poslední aktualizace: 10/05/2024

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.